

תעג פסקים במגילת שיר השירים

ה (יא) ראשו כתם פז. כי מן ברוך שאמר שיש בה פ"ז תיבות^(ח), כשישראל מרננין אותו להקדוש עושים ממנו חצי כתר להקדוש, ומן האדרת והאמונה שיש בו פ"ז תיבות ושם המפורש רמז בו למנין ע' שהמלאכים^(י) משבחיין ומקלסין אותו בכל יום לפני הק' מצרפין אותו לחצי כתר ומצרפין אותו יחד לכתר, לכן פסק דנכון לומר ברוך שאמר בנעימות קול^(י).

פסק תקפ

[אח"ח 1417399]

ו (ט) אחת היא לאמה. בגמ'^(ח) מפרש אע"פ שהללו אוסרין והללו מתירין אילו ואילו דברי אלקים חיים הם. וקשה איך יתכן זה אם הוא אסור או אינו מותר, אם הוא טהור או אינו טמא, דהתינח פילגש בגבעה אפשר דשניהם היו (טמא ו) זכוב שמצא בקערה ונימא קשורה באותו מקום, אבל גבי איסור והיתר קשה. וי"ל כן העניין אם רוב ישראל מסכימים לאיסור אף הקב"ה מסכים עמהם, שכן כתוב בתורה אחרי רבים להטות, וכשיבא דור אחר שרובן מסכימים להיתר^(י) אז הקב"ה נמי מסכים עמהם^(ט). וראיה מין במינו היה במשהו בדורו של רבינו הגאון [רש"י], ועכשיו הסכימו לדברי ר"ת ובטל בס"י, הוי זה וזה דברי אלקים חיים הם. בשם הק' רבינו ווירדימס.

פסק תקפא

כחותם על זרועיך. ס"ת מלך. ולכך פסק דצריך המלך ספר תורה בזרועו^(א). ד"א כחותם על זרועך אלו התפילין^(ב) ולכך סמך כי עזה כמות אהבה, לפי שכתוב בתפילין (דברים ו ה) ואהבת את ד' אלקיך בכל לבבך וגו' פי' אפי' נוטל נפשך^(ג) ולכך כתב כחותם

ה) וכ"כ הרוקח בפ"י התפילות עמ' מו, בברוך שאמר יש פ"ז תיבות כי נתקן כנגד ראשו כתם פז. וכ"כ ברוקח סי' שכ ובסידור רשב"ש עמ' כ. (ו) כ"כ בפ"י התפלות לרוקח עמ' מו בשם ספר (רקמה) [קומה] שהאדרת והאמונה שיר של מלאכים, ועי' פרקי היכלות רבתי עמ' קי הערה קכ. (ז) וכ"כ הרוקח שם עמ' מו שצריך לאומרו בקול נעים בכוונת הלב בקול רם בניגון יפה למלך הכבוד מלך מלכי המלכים הקב"ה. בס' לקט יושר עמ' יז כתב שבעל תרומת הדשן בימי אלול היה מנגן בברוך שאמר כנגד ג' חלקי שעה. בס' ברוך שאמר בהקדמה כתב אמרתי ברוך שאמר בקול ערב. (ח) עירובין יג:, חגיגה ג:.. (ח*) וכ"כ בתוס' רבינו פרץ עירובין יג: ד"ה אלו, דרבינו פרץ מצא בתוס' הר"ר יחיאל דאיתא במדרש דהקב"ה שנאה למשה במ"ט פנים מותר ומ"ט פנים לאיסור, אמר משה להקב"ה מה אעשה א"ל הקב"ה הלך אחר רוב חכמי הדור אם רוב חכמי הדור מסכימים להיתר יהא מותר עכ"ל. וכ"כ שם הריטב"א בשם רבני צרפת. והחיד"א בפתח עינים אבות פ"ה מ"ז כתב מחלוקת ב"ש וב"ה סופה להתקיים, דבסוף יתקיים דברי ב"ש דלע"ל הלכה כב"ש דאלו דברי אלהים חיים, כמ"ש רבני צרפת הביאם הריטב"א בחי' פ"ק דעירובין עכ"ל. (ט) וכזה כתב הרמב"ם פ"ב מהל' ממרים ה"א וז"ל ב"ד גדול שדרשו באחת מן המדות כפי מה שנראה בעיניהם שהדין כך וכך ודנו דין, ועמד אחריהם ב"ד אחר ונראה לו טעם אחר לסתור אותו, הרי זה סותר ודן כפי מה שנראה בעיניו, שנאמר אל השופט אשר יהיה בימים ההם אינך חייב ללכת אלא אחר בי"ד שבדורך עכ"ל. ועי' לקט יושר עמ' קג, ועי' שלחן הטהור סי' לד, ובזר זהב אות א באריכות, ועי' רש"י כתובות נו. ד"ה הא. וראה בית האוצר ח"א כלל פז. (י) רש"י פסחים ל. ד"ה אמר ושם בתוד"ה אמר. (יא) סנהדרין כא:.. (יב) שהש"ר ח ב. (יג) ברכות נד.